

Český telekomunikační úřad
se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 1.11.2010

Čj. 117 966/2010-603

Rada Českého telekomunikačního úřadu (dále také jen „Rada ČTÚ“) jako příslušný správní orgán podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, na základě rozkladu podaného dne 7. 8. 2010 společností **T-Mobile Czech Republic a.s.**, se sídlem Tomíčkova 2144/1, 149 00 Praha 4, IČ: 64949681 a na základě rozkladu podaného dne 6. 8. 2010 společností **Vodafone Czech Republic a.s.**, se sídlem Vinohradská 167, 100 00 Praha 10, IČ: 25788001, podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále také jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 23. 7. 2010, čj. 57 438/2007-611/XIX. vyř., v řízení o žádosti společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a.s., se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 – Michle, IČ: 60193336, vedeném ve smyslu § 144 správního řádu s větším počtem účastníků správního řízení, jejichž seznam je uveden v příloze, ve věci ověření správnosti a úplnosti podkladů k výpočtu čistých nákladů a stanovení výše čistých nákladů za rok 2006, vydává podle § 48 zákona o elektronických komunikacích a po projednání v rozkladové komisi Rady ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, toto

rozhodnutí:

1) Rozklad společnosti T-Mobile Czech Republic a.s., se sídlem Tomíčkova 2144/1, 149 00 Praha 4, IČ: 64949681 se podle § 90 odst. 5 správního řádu jako nedůvodný zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

2) Rozklad společnosti Vodafone Czech Republic a.s., se sídlem Vinohradská 167, 100 00 Praha 10, IČ: 25788001 se podle § 90 odst. 5 správního řádu jako nedůvodný zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

Společnost Telefónica O2 Czech Republic, a.s., se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 – Michle, IČ: 60193336 (dále také jen „Telefónica“), předložila dne 31. 7. 2007 výpočet čistých nákladů na poskytování univerzální služby (dále též „US“) v roce 2006 podle § 48 zákona o elektronických komunikacích. Současně byly předloženy doklady podle vyhlášky č. 388/2006 Sb., o čistých nákladech univerzální služby v elektronických komunikacích. Tímto dnem bylo podle § 44 odst. 1 správního řádu zahájeno správní řízení ve věci ověření správnosti a úplnosti podkladů k výpočtu čistých nákladů a stanovení výše čistých nákladů na poskytování US za rok 2006.

Po provedení rozsáhlého dokazování a následném zhodnocení zjištěných skutečností vydal správní orgán I. stupně dne 27. 5. 2008, pod čj. 57 438/2007-611/XI. vyř., rozhodnutí, kterým ověřil správnost a úplnost podkladů k výpočtu čistých nákladů a stanovil výši čistých nákladů za rok 2006. Poskytovatel US (Telefónica) podal proti tomuto rozhodnutí rozklad. Rada ČTÚ vydala dne 6. 11. 2008 rozhodnutí čj. 60 266/2008-603, kterým bylo rozhodnutí ze dne 27. 5. 2008, čj. 57 438/2007-611/XI. vyř. zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání. Rozhodnutí bylo zrušeno pro nedostatky v odůvodnění napadeného rozhodnutí, zejm. pro nedostatky v bližším zhodnocení kritérií posuzování neúnosné zátěže, chybějící odkaz na důkazní materiál a popis samotného výpočtu u nepřímých výhod spojených s VTA. Rozhodnutí v novém projednání věci vydal správní orgán I. stupně dne 27. 1. 2009, pod čj. 57 438/2007-611/XIII. vyř., a to za situace, kdy správní řízení v předmětné věci nebylo vedeno za účasti všech dotčených účastníků řízení – plátců na účet US. Následovalo uplatnění žalob dotčených subjektů, kteří uplatnili své účastenství v předmětném správním řízení, přičemž v souladu s judikaturou Městského soudu v Praze (např. rozsudek čj. 10 Ca 257/2007-62 ze dne 23. 4. 2009 nebo čj. 9 Ca 293/2007-65 ze dne 21. 11. 2009) a následně též Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek čj. 3 As 3/2009-151 ze dne 12. 8. 2009) bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 27. 1. 2009, čj. 57 438/2007-611/XIII. vyř., rozhodnutím Rady ČTÚ ze dne 3. 3. 2010, vydaným pod čj. 6 908/2010-603 zrušeno a věc byla vrácena znovu k novému projednání, a to za účasti všech dotčených subjektů (plátců na účet US v roce 2006). Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zrušeno v řízení o rozkladu podaném dne 14. 12. 2009 společností T-Mobile Czech Republic a.s., se sídlem Tomíčkova 2144/1, 149 00 Praha 4, IČ: 64949681 (dále také jen „T-Mobile“), jehož uplatnění následovalo ze strany spol. T-Mobile po nahlédnutí do správního spisu, jehož se zúčastnil dne 10. 11. 2009 zástupce spol. T-Mobile (viz zápis založený ve spise). Ještě před zrušením rozhodnutí ve věci došlo správnímu orgánu I. stupně vyjádření spol. Telefónica (dopise ze dne 29. 1. 2010) resp. vyjádření ze dne 22. 4. 2010, kterým spol. Telefónica předložila mj. Znalecký posudek č. 2-2010 Posouzení nehmotných výhod

a dalších aspektů univerzální služby ze dne 22. 4. 2010, zpracovaný spol. Deloitte Advisory s.r.o.

Dne 3. 5. 2010 zveřejnil správní orgán I. stupně veřejnou vyhláškou vyrozumění o pokračování v předmětném správním řízení, a to včetně konceptu výrokové části a odůvodnění rozhodnutí ve věci na úřední desce ČTÚ (viz § 122 odst. 7 zákona o elektronických komunikacích). V příloze konceptu byl zveřejněn rovněž seznam účastníků tohoto správního řízení. Současně byla účastníkům řízení stanovena lhůta 21 dnů k podání námitek a k doplnění řízení ve věci. Ve stanovené lhůtě uplatnila námitky společnost T-Mobile (viz podání ze dne 24. 5. 2010 založené ve spise).

Po shromáždění úplného spisového materiálu a důkladném posouzení věci, vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí ze dne 23. 7. 2010, čj. 57 438/2007-611/XIX.vyř., a to s následujícím výrokem:

1. *Podklady předložené společností Telefónica k doložení výpočtu čistých nákladů na Dokladu č. 1 B ze dne 28. ledna 2008 a doplněné naposledy dne 14. května 2008 se ověřují jako správné a úplné s výjimkou výpočtu nepřímých výhod.*
2. *Výpočet nákladů, výnosů a nákladů vloženého kapitálu na poskytování univerzální služby za rok 2006 se zohledněním výnosů souvisejících s poskytováním dílčí služby předložených společností Telefónica podle zákona o elektronických komunikacích se ověřuje jako správný ve výši 76 421 962,96 Kč.*
3. *Nepřímé výhody vyčíslené Úřadem se stanovují ve výši 2 546 009,56,- Kč.*
4. *Čisté náklady na poskytování univerzální služby za rok 2006 se stanovují ve výši 73 875 953,- Kč.*
5. *Čisté náklady na poskytování univerzální služby za rok 2006 představují pro společnost Telefónica neúnosnou zátěž.*

V odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán I. stupně zevrubně popsal průběh správního řízení a proces postupného doplňování podkladů pro vydání rozhodnutí. Podrobně pak byl popsán i postup a úvahy správního orgánu I. stupně při ověřování správnosti a úplnosti podkladů k výpočtu čistých nákladů, postup při provádění úprav v předloženém výpočtu čistých nákladů a výpočet nákladů, výnosů a nákladů vloženého kapitálu na poskytování US za rok 2006. Dále je v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí popsán postup při výpočtu tržních výhod, když tržní výhody z poskytování dílčí služby se určí v souladu s § 2 odst. 6 vyhlášky č. 388/2006 Sb., o čistých nákladech univerzální služby v elektronických komunikacích, jako součet výnosů z poskytování dílčí služby, výnosů souvisejících s poskytováním dílčí služby a peněžního vyčíslení nepřímých výhod. Nepřímé výhody byly správním orgánem I. stupně vyčísleny v částce 2 546 009,56,- Kč. Dále se správní orgán I. stupně věnoval popisu způsobu výpočtu čistých nákladů dle § 2 vyhlášky

č. 388/2006 Sb. a popisu způsobu posouzení neúnosné zátěže z hlediska kritérií stanovených v § 3 vyhlášky č. 388/2006 Sb.

Vzhledem k tomu, že předmětné správní řízení je řízením s větším počtem účastníků, postupoval správní orgán I. stupně v souladu s § 122 odst. 7 zákona o elektronických komunikacích a zveřejnil dne 3. 5. 2010 na úřední desce ČTÚ (viz výše), přičemž ve stanovené lhůtě uplatnila námitky spol. T-Mobile (viz vyjádření ze dne 24. 5. 2010). S připomínkami tohoto účastníka řízení se správní orgán I. stupně podrobně vypořádává na str. 42 až 46 napadeného rozhodnutí.

Správní orgán I. stupně vedle uvedeného vyjádření shromáždil také vyjádření spol. T-Mobile uplatněné v podání ze dne 14. 12. 2009 (tj. výše odkazovaný rozklad proti rozhodnutí ve věci), a to včetně předloženého znaleckého posudku č. 2267/2009. Rovněž s obsahem tohoto vyjádření, a se závěry v uvedeném znaleckém posudku č. 2267/2009, se správní orgán I. stupně v odůvodnění rozhodnutí ze dne 23. 7. 2010 vypořádal, neboť věcně souvisí s vyjádřením spol. T-Mobile zaslaném v rámci pokračování se všemi dotčenými účastníky souvisí (a rovněž je na něj ze strany T-Mobile odkazováno). Toto vypořádání je provedeno na str. 24 – 36 napadeného rozhodnutí. Rovněž připomínky ze strany spol. Telefónica předložené k předmětnému řízení jsou v odůvodnění rozhodnutí ze dne 23. 7. 2010 vypořádány (viz str. 22 – 23 a dále str. 36 – 42).

Proti rozhodnutí ze dne 23. 7. 2010, čj. 57 438/2007-611/XIX. vyř. v celém jeho rozsahu podala v zákonné lhůtě rozklad společnost **T-Mobile**, neboť se domnívá, že rozhodnutí je nezákonné a věcně nesprávné z důvodu rozporu s právními předpisy a se skutkovým stavem. V rozkladu spol. T-Mobile namítá:

A. Rozpor ve výši a způsobu výpočtu výše nákladů, kterým by se podnikatel vyhnul, kdyby neměl povinnost poskytovat univerzální službu (N_v) s § 48 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích resp. s postupem stanoveným v § 2 vyhlášky č. 388/2006 Sb. a se Směrnicí o univerzální službě;

S odkazem na své vyjádření ze dne 24. 5. 2010, resp. ve své připomínky v průběhu správního řízení, spol. T-Mobile je toho názoru, že při výpočtu čistých nákladů měl správní orgán I. stupně v předmětném řízení zohlednit pouze tržní výhody podnikatele s povinností poskytovat univerzální službu (TV_{us}) a přiměřený objem návratnosti investic vynaložených na poskytování dílčí služby (NI_{us}), což vyplývá přímo z § 2 vyhlášky č. 388/2006 Sb. Touto opakovaně vznášenou námitkou se správní orgán I. stupně nevypořádal resp. se jí vůbec nezabýval. Ze znění vyhlášky se dovozuje, že náklady na poskytování US by měly být 0,-, neboť z § 2 odst. 3 a 4 vyhlášky č. 388/2006 Sb., vyplývá, že efektivně a účelně vynaložené náklady podnikatele „s“ povinností poskytovat dílčí US a efektivně a účelně vynaložené

náklady „bez“ povinnosti poskytovat dílčí US jsou definovaný stejným způsobem a ři jejich výpočtu v souladu s vyhláškou musel tedy správní orgán I. stupně dospět k závěru, že efektivně a účelně vynaložené náklady podnikatele s povinností poskytovat dílčí US „se rovnají“ efektivně a účelně vynaloženým nákladů podnikatele bez povinnosti poskytovat dílčí US.

B. Zahrnutí společných (režijních) nákladů do nákladů, kterým by se podnikatel vyhnul, kdyby neměl povinnost poskytovat US (N_v) – hmotněprávní i procesní pochybení správního orgánu

Spol. T-Mobile v této souvislosti opět odkazuje na své vyjádření ze dne 24. 5. 2010 a konstatuje, že v případě společných (režijních) nákladů tyto náklady do výpočtu vstupují pouze ve výši případného přírůstku těchto nákladů vyvolaným případným vyšším objemem poskytovaných služeb, které by poskytovatel US bez uložené povinnosti jinak neposkytoval. Vzhledem ke zjištěním správního orgánu I. stupně, že objem služeb poskytovaných poskytovatelem US byl v roce 2006 zanedbatelný (viz např. str. 10 rozhodnutí), lze se domnívat, že přírůstek režijních nákladů byl v roce 2006 rovněž nepatrný či dokonce nulový. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů proto, že správní orgán I. stupně výslovně uvádí, že se vyčíslením případného přírůstku výše režijních nákladů nezabýval (viz str. 43 rozhodnutí – „přesná kvalifikace režijních nákladů z hlediska jejich skutečného vzniku je nereálná“). Správní orgán I. stupně pochybil, když bez dalšího (nikoliv jako přírůstkové) režijní náklady do výpočtu zahrnul. Správní orgán I. stupně měl režijní náklady uplatňované spol. Telefónica vyloučit z ověřené výše čistých nákladů, a to stejně jako tak učinil u „nákladů na marketing hovorových služeb u VTA“, kde poskytovatel US nedoložil, že by se tyto náklady vztahovaly k reklamním akcím zaměřeným pouze na telefonní služby bez návaznosti na cenové plány nebo jiné služby, které lze u VTA využívat (viz str. 7 rozhodnutí).

C. K zohlednění bezplatné reklamy a umístění loga poskytovatele US na budkách VTA – hmotněprávní i procesní pochybení správního orgánu

Správní orgán I. stupně při výpočtu výše čistých nákladů nezahrnul nepřímé výhody plynoucí z propagace jména společnosti na budkách VTA umístěných v obcích s počtem obyvatel menším než 5000, což je v rozporu s čl. 12 odst. 1 Směrnice o univerzální službě. Správní orgán I. stupně tento postup nijak nezduvodňuje. Správní orgán I. stupně pouze na str. 38 rozhodnutí uvádí, že toto rozhodnutí opírá o vyjádření spol. Telefónica. Napadené rozhodnutí je opět nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Nelze opomenout žádnou výhodu, ani nevýznamnou, a proto spol. T-Mobile trvá na zahrnutí výhody propagace jména společnosti na budkách VTA i u obcí s počtem obyvatel do 5000.

D. Rozpor napadeného rozhodnutí se Směrnicí o univerzální službě

Dle názoru spol. T-Mobile napadené rozhodnutí v rozporu s touto směrnicí při výpočtu prokazatelné ztráty nezohledňuje tzv. veškeré nehmotné výhody, které má poskytovatel US. Spol. T-Mobile v této souvislosti opět odkazuje na své vyjádření dřívější vyjádření a na předložený znalecký posudek č. 2267/2009 „Posouzení nehmotných výhod univerzální služby“. Co se týká nezohlednění nehmotných výhod tzv. efektu zvýšení síly značky a efektu vsudypřítomnosti, odůvodnění správního orgánu I. stupně (viz str. 29 až 32 odůvodnění napadeného rozhodnutí) je v rozporu se zjištěním znalce, správního orgánu I. stupně i názorem samotné spol. Telefónica.

Spol. T-Mobile dále uvádí, že nezahrnutí dalších výnosů souvisejících s poskytováním dílčích služeb (kromě výnosů z pronájmu reklamních ploch umístěných na budkách VTA), správní orgán I. stupně odůvodnil tak, že „tato výhoda může být uvažována pouze u služeb, které využívají přístupovou síť. Služby přístupu a připojení uloženy nebyly, přístupovou síť využívá z předmětných služeb pouze služba VTA“ (viz str. 35 napadeného rozhodnutí). T-Mobile zde namítá nezahrnutí výnosů z telefonních služeb jako „výnosů souvisejících“ s doplňkovými službami. T-Mobile dále odkazuje na „podmínku“, kterou Úřad stanovil při výběrovém řízení na poskytovatele dílčí služby doplňkových služeb, dle které se tohoto výběrového řízení mohl zúčastnit pouze podnikatel, který „je oprávněn podle § 8 a 13 zákona o elektronických komunikacích, ve lhůtě nejpozději do 3 měsíců od podání přihlášky, zahájit poskytování služeb připojení v pevném místě k veřejné telefonní síti a přístupu v pevném místě k veřejně dostupné telefonní službě s využitím technických prostředků, popř. s využitím zpřístupnění účastnického vedení, v rozsahu území České republiky, ...“.

Druhý rozpor se Směrnicí o univerzální službě spočívá podle názoru spol. T-Mobile v tom, že správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí neuvádí žádný důvod, na základě kterého dospěl v napadeném rozhodnutí k závěru, že čisté náklady na poskytování US za rok 2006 představují pro spol. Telefónica nepřiměřenou zátěž. Správní orgán I. stupně se této otázce věnuje hned na několika stranách (str. 18 až 22 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Přestože však v této části uvádí některé úvahy, na základě kterých k tomuto závěru dospěl, je zřejmé, že napadené rozhodnutí je v této části znovu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Správní orgán I. stupně se totiž nevypořádal s námitkami vznesenými v rámci správního řízení. Spol. T-Mobile dále v rozkladu napadá vymezený relevantní trh „elektronických komunikací“, který je podle něj v rozporu s dosavadní rozhodovací praxí Úřadu. Současně uvádí, že i kdyby byl tento trh uznán, podle dokumentu Evropské komise „Pokyny k prioritám Komise v oblasti prosazování práva při používání článku 82 Smlouvy o ES na zneužívající chování dominantních podniků vylučujících ostatní

soutěžitele“ (dále jen „Pokyny“) je hranice pro dominanci stanovena na 40 %, takže podíl téměř 50 % by svědčil o dominanci společnosti Telefónica.

S ohledem na výše uvedené důvody spol. T-Mobile navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

Proti rozhodnutí ze dne 9. 4. 2010, čj. 70 399/2008-611/XII. vyř., podala rozklad rovněž společnost **Vodafone Czech Republic a.s.** (dále také jen „Vodafone“), neboť ačkoliv dle jejího názoru napadené rozhodnutí doznalo značného rozšíření odůvodnění, stále obsahuje nejasnosti a nepřesnosti, které způsobují, že přetrvávají jeho právní vady. V rozkladu namítá následující.

1. Přírůstkové náklady US (včetně nepřímých výhod)

Spol. Vodafone za to, že čisté náklady mají být posuzovány striktně jako přírůstkové náklady. Z pohledu přírůstkových nákladů by rozhodnutí mělo obsahovat tato posouzení:

- Zda do kalkulace ztráty patří obecné kategorie nákladů jako náklady na marketing jiných služeb poskytovatele US náklady na péči o zákazníka, reklamu aj.
- Zda by konkrétní služba byla poskytována alespoň v nějakém rozsahu i bez uložení povinnosti US. Spol. Vodafone se domnívá, že část ztrátových VTA by Telefónica provozovala i bez uložené povinnosti (dává příklad Velké Británie). Současně upozorňuje, že Telefónica poskytuje ztrátová VTA i komerčně.

Spol. Vodafone požaduje posouzení, zda všechny momentálně ztrátové služby spadají pod US, resp. zda v čistých nákladech nejsou zahrnuty náklady na ty služby, které by Telefónica poskytovala i bez uložené povinnosti.

Dle názoru spol. Vodafone je zhodnocení přírůstkových nákladů součástí aplikace ustanovení § 48 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích. Napadené rozhodnutí je však bez rozboru „přírůstkovosti“ nákladů v odůvodnění a trpí tak ve vztahu k uvedenému ustanovení zákona vadou nepřezkoumatelnosti a s odkazem na uváděnou praxi ve Spojeném království trpí i věcnou nesprávností, když opomíjí odečíst určitou část nákladů na poskytování VTA, která by poskytovatel US nabízel i bez povinnosti poskytovat VTA v rámci US. V odůvodnění samotném je uvedeno, že jsou případy, kdy dílčí služby jinak poskytované na základě povinnosti k US jsou poskytované i bez jejího uložení, tedy se nemůže jednat o náklady, které by poskytovatel US neměl, pokud by mu povinnost nebyla uložena.

2. Posouzení neúnosné zátěže

Spol. Vodafone namítá, že část rozhodnutí týkající se posuzování neúnosné zátěže je stále ne zcela srozumitelná a z úvah uvedených v odůvodnění není zřejmé, v čem má

spočívat nespravedlnost/neúnosnost zátěže, resp. měla-li by nespravedlnost vyplývat ze srovnání s jinými subjekty, které jsou v odlišném postavení, je takové srovnání dle názoru spol. Vodafone nepřijatelné z důvodů uvedených níže.

Spol. Vodafone zásadně nesouhlasí s odůvodněním napadeného rozhodnutí v části týkající se poskytování zvláštních cen podle § 38 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích na straně 19 a 20. Dle spol. Vodafone poskytování zvláštních cen není dílčí službou v rámci US a tedy poskytovatel US a zvláštních cen mají odlišné právní postavení, které se projevuje zejména v tom, že vyčíslená a ověřená ztráta se na základě zákona o elektronických komunikacích hradí ze státního rozpočtu automaticky, bez posuzování neúnosné zátěže. Zvláštní ceny tak lze postavit na roveň sociálních dávek, které namísto přímého vyplacení adresátům/uživatelům služeb stát vyplácí jejich poskytovatelům. Naproti tomu koncept US počítá s možností uložit její poskytování „nedobrovolně“, bez účasti ve výběrovém řízení, a to subjektu, který se schopen se s takto uloženou povinností nejlépe vypořádat, což v sobě zahrnuje i možnost, že to pro něj nebude představovat významnější zátěž. Posuzování neúnosné zátěže obsahuje § 49 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích, které se ale na zvláštní ceny nevztahuje. Posouzení neúnosné zátěže tak bylo provedeno v rozporu s § 49 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích.

Na základě uvedeného spol. Vodafone navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc správnímu orgánu I. stupně k novému řízení a rozhodnutí.

K výše uvedeným rozkladům společnosti T-Mobile a společnosti Vodafone zaslala na základě výzvy správního orgánu I. stupně rozsáhlé vyjádření společnost **Telefónica O2 Czech Republic, a.s.**, z něhož se uvádí zejm. následující skutečnosti.

K rozkladu spol. T-Mobile:

Nejprve k bodu A. - spol. Telefónica uvádí, že závěr spol. T-Mobile považuje za zcela chybný. Ustanovení § 48 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích zakotvuje pravidlo pro způsob stanovení čistých nákladů pro každou jednotlivou dílčí službu, které je nutné použít i pro výklad souvisejících podzákoných právních předpisů, kterým je i vyhláška č. 388/2006 Sb. Obsah vyhlášky je tedy nezbytné interpretovat ve smyslu tohoto zákonného pravidla. Z tohoto ustanovení dále jednoznačně vyplývá, že náklady, kterým by se podnikatel vyhnul (N_v) kdyby neměl povinnost poskytovat US, se nemohou rovnat 0, neboť se jedná o rozdíl mezi náklady s povinností a bez povinnosti poskytovat US. Společnost T-Mobile nevzala při tvrzení o rovnosti nákladů $EÚVN_{us}$ a $EÚVN$ v úvahu, že pokud by společnost Telefónica neměla stanovenou povinnost, tak by dílčí služby poskytované v rámci US neposkytovala a tudíž by jí vůbec náklady $EÚVN_{ns}$ nevznikly nebo případně, kdyby poskytovala některé z nich, pak ale za zcela jiných podmínek. Výklad vyhlášky, který

navrhuje spol. T-Mobile, nelze uplatnit i z hlediska pravidla obsaženého v § 48 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích.

K bodu B. rozkladu společnost Telefónica zejména konstatuje, že režijní (společné) náklady jsou náklady společně vynakládané na celé portfolio služeb, vznikají tedy z důvodu poskytování všech služeb elektronických komunikací, bez ohledu na to, zda se jedná o dílčí služby v US nebo služby na komerční bázi. Nezahrnutím režijních nákladů do US by tak zákonitě musely vzrůst náklady všech ostatních služeb, které by se mohly stát z tohoto důvodu oproti jiným poskytovatelům, kteří nemají povinnost poskytovat US, konkurence neschopné. Při výpočtu čistých nákladů se vychází z výsledků oddělené evidence nákladů a výnosů, které musí respektovat principy stanovené opatřením obecné povahy č. OOP/4/03.2006-3, kterým se stanoví metodika účelového členění nákladů a výnosů a jejich přiřazování a určuje se struktura vykazovaných informací. V této metodice není v žádném ustanovení uvedeno, že režijní náklady by neměly být součástí vykazovaných nákladů pouze některých služeb.

Co se týká bodu C. rozkladu, společnost Telefónica se ztotožňuje se závěry Úřadu ohledně ohodnocení výhody zveřejnění loga na VTA v obcích s méně než 5000 obyvatel. Postup Úřadu odpovídá situaci na trhu inzertních ploch. Plochy v obcích do 5000 obyvatel nejsou zadavateli nadregionálních kampaní aktivně poptávány, protože tyto plochy zasahují velmi omezený počet lidí. Jistý zájem o plochy v těchto obcích mají lokální poskytovatelé služeb a případně politické kampaně s cílem oslovit voliče, ale i v těchto případech je cena, kterou jsou za propagaci ochotni zaplatit výrazně nižší než je hodnota inzertních ploch ve větších městech. Konstatování o nulové či téměř nulové hodnotě bezpochyby platí pro produktově a lokálně nezaměřenou reklamu subjektu, který nabízí širokou paletu různých služeb na celém území republiky a který v zásadě každodenně propaguje své služby v televizi, na internetu, v tištěných médiích a podobně. Za velmi podstatnou považuje spol. Telefónica skutečnost, že v obcích do 5000 obyvatel nevyužívá možnosti reklamy zdarma (tzv. vykrývací reklama na PLV nosičích – podsvětlených panelech), protože žádný z VTA v obcích do 5000 obyvatel není vybaven nosičem pro umístění PLV a nemůže tedy dojít ke vzniku této výhody. VTA v obcích do 5000 obyvatel nejsou vybavena PLV nosičem z důvodu nezájmu inzerentů o umístění reklamy do těchto lokalit. V případě zájmu ze strany inzerentů přitom není žádný technický problém na kabinu telefonní budky nosič PLV připevnit.

K bodu D. rozkladu, a to nejprve k namítanému nezahrnutí veškerých nehmotných výhod souvisejících s poskytováním US, spol. Telefónica nesouhlasí s obsahem spol. T-Mobile předloženého znaleckého posudku znalce Prof. Ing. Vladimíra Smejkal, CSc., LL.M (dále jen „znalec“) a za tímto účelem zadala zpracování oponentního znaleckého

posudku, jehož fotokopii již založila jako důkaz do správního spisu a plně odkazuje na jeho obsah. Jedná se o znalecký posudek č. 2-2010 Posouzení nehmotných výhod a dalších aspektů univerzální služby ze dne 21. 4. 2010 zpracovaného Deloitte Advisory s.r.o.

Ke spol. T-Mobile uváděnému „zvýšení síly značky a efektu všudypřítomnosti“ spol. Telefónica konstatuje, že žádný měřitelný přínos z poskytování US nelze v případě českého telekomunikačního trhu vypočítat. Společnost Telefónica se domnívá, že tyto dvě nepřímé výhody se vztahují ke službám připojení a přístup v pevném místě, které nejsou v rámci US v ČR uloženy. Znalec se domnívá, že k efektu zvýšení síly značky nedochází pouze u služeb připojení a přístupu k veřejné telefonní službě, ale v případě jakéhokoliv poskytování US (posudek str. 92). Ve svém posudku znalec navrhuje vyčíslit hodnotu této výhody za rok jako 20% z marketingových nákladů spol. Telefónica. Telefónica považuje tento závěr za velmi spekulativní, kterému chybí reálný základ. V této souvislosti je nutné upozornit na skutečnost, že marketingové náklady byly při kontrole Úřadu již ve výpočtu čistých nákladů vyloučeny a nebyly tudíž do konečné výše čistých nákladů zahrnuty. Tím došlo ke snížení výše čistých nákladů, a proto spol. Telefónica považuje návrh znalce na snížení marketingových nákladů za bezpředmětný.

S výpočtem údajné výhody všudypřítomnosti na základě postupu navrženého znalcem spol. Telefónica nemůže souhlasit. Vzhledem k tomu, že služby připojení a přístup nebyly v rámci US v ČR uloženy, a tudíž se nerozlišují ani rentabilní a nerentabilní oblasti, nemůže zcela logicky spol. Telefónica této výhody využít a ČTÚ ji nemůže zahrnout do výpočtu výše nehmotných výhod.

Co se týká výnosů z poskytování doplňkových služeb, spol. Telefónica se domnívá, že vzhledem k neuložení služeb připojení a přístup v pevném místě v zásadě neexistuje infrastruktura vybudovaná v rámci US, na které by bylo možné poskytovat doplňkové služby.

Společnost Telefónica je dále toho názoru, že ČTÚ oprávněně nezahrnul do výpočtu tržních výhod výnosy z hovorného od účastníků využívajících doplňkové služby, které jsou součástí US. Poskytování doplňkových služeb je podmíněno poskytováním služeb hovorových, a nikoli naopak. Poskytování doplňkových služeb negeneruje výnosy hovorových služeb. Úvaha T-Mobile, že pokud by nebylo doplňkových služeb, nebylo by ani výnosů z hovorových služeb, je ničím nepodložená a chybná.

Společnost Telefónica tedy s odkazem na výše uvedené považuje postup ČTÚ při výpočtu nehmotných tržních výhod za správný, objektivní a odpovídající reálným podmínkám poskytování US v ČR.

Ke spol. T-Mobile namítanému rozporu se Směrnicí o US (tj. zejm. absenci nespravedlivé zátěže) spol. Telefónica odkazuje na své vyjádření ze dne 29. 1. 2010, přičemž zejména uvádí, že v souladu s § 49 odst. 2 a § 48 odst. 7 zákona o elektronických komunikacích určí ČTÚ, zda výše čistých nákladů představuje pro poskytovatele neúnosnou zátěž (resp. nespravedlivou zátěž dle směrnice č. 2002/22/ES). Kritéria pro posuzování nespravedlivé zátěže stanoví § 3 prováděcí vyhlášky č. 388/2006 Sb. jako porovnání výše čistých nákladů se ziskem a s provozními výnosy. Vyhláška nestanoví žádné meze pro porovnání výše uvedených veličin (výše poměru). Úřad by měl proto ke stanovení takovéto meze dospět výkladem s přihlédnutím k účelu, který plní systém kompenzací za poskytování US. Jak vyplývá z argumentace v následujících odstavcích tohoto textu, ČTÚ by měl tuto mez stanovit tak, aby za přiměřenou zátěž byly považovány pouze čisté náklady v zanedbatelné výši, např. takové, jejichž výše by byla nižší než administrativní a další náklady spojené s přesným výpočtem, ověřením a zajištěním jejich úhrady poskytovateli US. Spol. Telefónica dále odkazuje na zásadu nediskriminace definovanou v § 5 odst. 2 písm. c) zákona o el. komunikacích. Dále také poznamenává, že terminologie zákona o el. komunikacích (pojem „neúnosná zátěž“) je vlastně chybným překladem a nevystihuje plně text směrnice č. 2002/22/ES. Anglický termín „unfair burden“ obsažený v čl. 13 této směrnice, německý termín „unzumutbar belastet“ a konečně i český překlad této směrnice používají termín „nespravedlivá zátěž“. Zatímco termín „neúnosná zátěž“ vede snadno k závěru, že hrazena by měla být pouze taková výše čistých nákladů, která poskytovatele ekonomicky výrazně poškozuje, termín „nespravedlivá zátěž“ v sobě zohledňuje spíše tu stránku věci, zda by poskytovatel měl či neměl nést náklady sám, např. z hlediska etického nebo právně filozofického. Spol. Telefónica je přesvědčena, že ČTÚ naprosto správně při posuzování únosnosti zátěže přihlédl k situaci na trhu elektronických komunikacích, když porovnával dopady zátěže kromě spol. Telefónica i na další dva hlavní hráče na trhu. Pokud by náklady na zajištění US měla nést pouze jedna společnost, budou jí takto vynaložené finanční prostředky chybět v konkurenčním boji a tato společnost bude znevýhodněna. Závěrem pro porovnání posuzování neúnosné, resp. nespravedlivé zátěže spol. Telefónica odkazuje na situaci ve Španělsku, s respektem specifik obou právních úprav.

Společnost Telefónica se rovněž obecně vyjádřila ke znaleckému posudku, když zejména uvedla, že bez znalosti konkrétních podmínek jak telekomunikačního trhu v jednotlivých zemích, tak i rozsahu a portfolia služeb uložených v rámci povinností US, resp. zahrnutých do výpočtu čistých nákladů, je porovnávání přístupu regulačních orgánů k výpočtu čistých nákladů zejména pak i k rozsahu tržních nepřímých výhod zavádějící, nepřesné a nepoužitelné, neboť mohou vzniknout naprosto nesprávná doporučení a závěry. Lze tedy odpovědět v souhrnu na všechny navzájem provázané otázky, že znalecký

posudek nepřinesl žádné argumenty, kterými by bylo možné prokázat, že Úřad při ověřování výše čistých nákladů z poskytování US za období roku 2006 postupoval v rozporu se zákonem o elektronických komunikacích a platnou vyhláškou.

K rozkladu spol. Vodafone spol. Telefónica uvádí následující.

K bodu 1. týkajícího se přírůstkových nákladů US uvádí, že se jedná v podstatě o shodnou připomínku, kterou uvedl i T-Mobile, a odkazuje proto na své výše uvedené vyjádření k této námitce a doplňuje jej takto. Spol. Vodafone z pohledu přírůstkových nákladů navrhuje dvě posouzení. Za prvé zda některé kategorie nákladů do výpočtu byly zahrnuty. K tomu Telefónica uvádí, že náklady na marketing jiných služeb a péče o zákazníka do výpočtu čistých nákladů zahrnuty nebyly. Za druhé by se dle Vodafone mělo přihlídnout k tomu, zda by konkrétní služba byla poskytována i bez uložení povinnosti. Vodafone uvádí jako příklad takové služby VTA a argumentuje příkladem životního cyklu telefonního automatu odkazem na britského regulátora Oftel z roku 1997 (později přejmenován Ofcom). Tento příklad je však zavádějící, protože britský regulátor v pozdějších přezkumech US vyhodnotil výhodu životního cyklu u VTA jako malou a předpokládá ji pouze u nově budovaných VTA v rámci US. Vzhledem k tomu, že v ČR k výstavbě nových VTA v rámci US nedochází a naopak je jejich počet postupně redukován, nelze předpokládat v ČR existenci této výhody (podobný názor je uveden i v posudku prof. Smejkal).

K bodu 2. rozkladu týkajícího se posouzení neúnosné zátěže opět Telefónica odkazuje na své výše uvedené vyjádření k rozkladu T-Mobile k jeho shodné připomínce a doplňuje: Vodafone ve svém rozkladu na základě skutečnosti, že v současné době nedochází ve všech zemích EU k úhradě čistých nákladů, dovozuje, že v některých případech je zátěž únosná. Spol. Telefónica uvádí, že spol. Vodafone zdůrazňované neuhrazování čistých nákladů v některých zemích na jedné straně, a na straně druhé existující rozhodnutí o neúnosné zátěži v jiných zemích (viz posudek Deloitte), potvrzují neexistenci společné metodiky pro posouzení únosnosti/neúnosnosti zátěže a do značné míry nutnost vlastního posouzení každým jednotlivým regulačním úřadem na základě situace v dané zemi.

S ohledem na výše uvedené proto spol. Telefónica navrhuje rozklady spol. T-Mobile a spol. Vodafone jako nedůvodné zamítnout.

* * *

Správní orgán I. stupně neshledal důvod pro postup podle § 87 správního řádu (autoremedura) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických

komunikacích o opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným předsedou Rady ČTÚ rozhoduje Rada ČTÚ.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu Rada ČTÚ přezkoumala soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí je přezkoumávána jen v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Podle § 48 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích se čistými náklady na poskytování univerzální služby rozumí náklady, které se vypočítají jako rozdíl mezi efektivně a účelně vynaloženými náklady podnikatele s povinností poskytovat univerzální službu a efektivně a účelně vynaloženými náklady podnikatele bez povinnosti poskytovat univerzální službu, včetně přiměřené míry návratnosti investic a se zohledněním nákladů, kterým by se podnikatel vyhnul, kdyby neměl povinnost poskytovat univerzální službu, a se zohledněním tržních výhod, které vznikly podnikateli při poskytování univerzální služby. Čisté náklady se počítají za kalendářní rok, v němž měl poskytovatel univerzální služby povinnost poskytovat dílčí službu (dále jen "zúčtovací období").

Podle § 48 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích čisté náklady mohou zahrnovat pouze náklady na plnění povinností uvedených v § 38 odst. 2. Výpočet čistých nákladů na splnění jednotlivých povinností uložených v rámci univerzální služby se provádí pro každou povinnost odděleně; je zakázáno dvojí zaúčtování jakýchkoli přímých nebo nepřímých nákladů a tržních výhod.

Podle § 48 odst. 7 zákona o elektronických komunikacích pak postup Úřadu při výpočtu a stanovení čistých nákladů na poskytování univerzální služby, včetně kritérií posuzování neúnosné zátěže, postupu pro výpočet čistých nákladů na poskytování dílčí služby, postup pro vymezení tržních výhod podle odstavce 2 a doklady, kterými musí být tyto výpočty doloženy, stanoví prováděcí právní předpis (vyhláška č. 388/2006 Sb., o čistých nákladech univerzální služby v elektronických komunikacích).

Podle bodu 10. přechodných ustanovení zákona č. 153/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, práva a povinnosti Českého telekomunikačního úřadu, poskytovatelů univerzální služby a plátců na účet univerzální služby při výpočtu a úhradě čistých nákladů na poskytování univerzální služby a stanovování, vybírání a vymáhání plateb na účet univerzální služby a s nimi souvisejících penále, jakož i práva a povinnosti týkající se vedení

účtu univerzální služby, obsahu výroční zprávy univerzální služby a poskytování informací Českému telekomunikačnímu úřadu pro výpočet výše platby na účet univerzální služby za zúčtovací období univerzální služby skončené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se řídí zákonem o elektronických komunikacích a jeho prováděcími předpisy, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Rada ČTÚ na tomto místě po přezkoumání veškerého předloženého spisového materiálu konstatuje, že napadené rozhodnutí je věcně i formálně správné. Správní orgán I. stupně vyčerpávajícím způsobem uvedl důvody, které jej vedly k rozhodnutí v předmětné věci, konstatoval podklady a úvahy, kterými se řídil při rozhodování. Rada ČTÚ proto odkazuje zejména na odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž k argumentaci správního orgánu I. stupně doplňuje v rámci níže uvedeného vypořádání jednotlivých rozkladových námitek následující.

Rada ČTÚ konstatuje, že společnost **T-Mobile**, ve svém rozkladu uvádí v podstatě tentýž okruh námitek, které uplatňovala již ve vyjádření ke konceptu rozhodnutí zveřejněnému dne 3. 5. 2010, a kterými se zabýval správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí. K jednotlivým rozkladovým námitkám pak Rada ČTÚ konstatuje následující.

V bodu A. rozkladu se společnost T-Mobile domnívá, že při výpočtu čistých nákladů měl správní orgán I. stupně v předmětném řízení zohlednit pouze tržní výhody podnikatele s povinností poskytovat univerzální službu (TV_{us}) a přiměřený objem návratnosti investic vynaložených na poskytování dílčí služby (NI_{us}), což vyplývá přímo z § 2 vyhlášky č. 388/2006 Sb. Touto opakovaně vznášenou námitkou se dle názoru spol. T-Mobile správní orgán I. stupně nevypořádal resp. se s ní vůbec nezabýval.

K tomu Rada ČTÚ uvádí:

Není pravdou, že se správní orgán I. stupně uvedenou námitkou, kterou spol. T-Mobile vznesla již v průběhu řízení prvostupňového řízení, nezabýval. Naopak na str. 25 (dále též i na str. 43) odůvodnění napadeného rozhodnutí se správní orgán I. stupně k uvedené námitce spol. T-Mobile vyjadřuje, když zde konstatuje následující. Pokud by zákonodárce nechtěl zařadit náklady vzniklé při poskytování US do čistých nákladů, pak by nezařazoval do vyhlášky tak složitá ustanovení, ale ve vzorci pro výpočet čistých nákladů by náklady vůbec neuvedl. V tom případě by ovšem vyhláška vůbec nemusela vzniknout, neboť bez započtení nákladů by čisté náklady v podstatě neměly smysl. K tomu Rada ČTÚ dále uvádí, že pokud by subjekt neměl uloženu povinnost poskytování dílčí US, komerčně by tyto služby za zcela stejných podmínek, vč. cenových, neposkytoval, neboť žádný subjekt, v souladu s ekonomickými zákonitostmi, neposkytuje služby dlouhodobě ztrátové. Spol. T-Mobile se tedy mýlí, pokud uvádí rozdíl $EÚNV_{us} - EÚNV$ v hodnotě 0, ve skutečnosti je

v hodnotě 0 jen člen EÚNV a náklady poskytovatele US označené EÚNV_{US} jsou proto započítány v celé prokazatelné výši.

Správní orgán I. stupně dále v odůvodnění rozhodnutí správně uvádí, že zákon o elektronických komunikacích definuje v § 48 odst. 2 čisté náklady jako rozdíl mezi efektivně a účelně vynaloženými náklady podnikatele s povinností poskytovat US a efektivně a účelně vynaloženými náklady podnikatele bez této povinnosti. Efektivnost a účelnost nákladů je zajištěna tím, že poskytovatel přiřazuje náklady podniku jednotlivým službám v systému oddělené evidence nákladů a výnosů (dále jen „OENV“), podle Úřadem vydané metodiky a Úřad účelnost a efektivnost vykázaných nákladů kontroluje a případně náklady upravuje. Metodiku účelového členění nákladů a výnosů a jejich přiřazování vydal Úřad dne 8. března 2006 v opatření obecné povahy č. OOP/4/03.2006-3. Skutečnost, že výpočet čistých nákladů vychází z výsledků OENV je plně v souladu se zákonem o elektronických komunikacích, který v § 86 odst. 1 ukládá poskytovateli US vést OENV a v souladu s vyhláškou č. 388/2006 Sb., která v § 4 odst. 1 bod b) stanovuje výsledky OENV jako jeden z podkladů ověření výpočtu čistých nákladů. Náklady alokované na služby US jsou dále očištěny od nákladů, které jsou rozpočítány na všechny služby, ale nemají souvislost s poskytováním US, a to jsou náklady na analýzy trhu a náklady na marketing.

Napadené rozhodnutí proto není v rozporu se správním řádem, jak namítá v rozkladu spol. T-Mobile; správní orgán I. stupně se s výše vznesenou námitkou spol. T-Mobile (ad A rozkladu), která byla rovněž vznesena v průběhu řízení, zabýval a odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle názoru Rady ČTÚ, obsahuje dostatečné vypořádání s touto námitkou.

V bodu B. rozkladu spol. T-Mobile namítá, že pokud by správní orgán I. stupně chtěl zdůvodnit oprávněnost zahrnutí režijních nákladů, musel by kvantifikovat jejich přírůstek. Společnost T-Mobile nesouhlasí s tím, že společnost Telefónica by US bez uložené povinnosti neposkytovala, neboť určité služby poskytovala před i po období uložení jejich povinnosti (poskytování nepřetržitého a bezplatného přístupu k číslům tísňových volání prostřednictvím veřejných telefonních automatů a slevy osobám uvedeným v § 29 odst. 2 písm. g) a h) zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů – pozn. odvolacího orgánu). Oprávněnost zahrnutí režijních nákladů neshledává T-Mobile dostatečně doloženou důkazy. Napadené rozhodnutí shledává jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů proto, že správní orgán I. stupně uvádí, že se vyčíslením případného přírůstku výše režijních nákladů nezabýval (viz str. 43 rozhodnutí – „přesná kvalifikace režijních nákladů z hlediska jejich skutečného vzniku je nereálná“).

K tvrzení uvedenému v tomto bodu Rada ČTÚ konstatuje, že pokud správní orgán I. stupně při posouzení oprávněnosti zahrnout režijní náklady do výpočtu čistých nákladů

postupoval jinak, než navrhuje spol. T-Mobile, neznamena to, že jeho postup není podložen důkazy. V daném případě jsou důkazem výsledky OENV, k nimž si Úřad vyžádal další podrobné podklady, jak je zřejmé ze spisového materiálu (viz str. 79 – 87 spisového materiálu vedeného správním orgánem I. stupně v této věci – tj. příloha k dopisu spol. Telefónica ze dne 31. 7. 2007 - Výsledky oddělené evidence nákladů a výnosů spol. Telefónica za rok 2006 na CD nosiči a Vyjádření nezávislého kvalifikovaného subjektu, dále též str. 135 – 193 spisového materiálu - Dodatečné informace pro výpočet čistých nákladů).

Při výpočtu čistých nákladů správní orgán I. stupně je povinen vycházet z výsledků oddělené evidence nákladů a výnosů, která respektuje principy stanovené opatřením obecné povahy č. OOP/4/03.2006-3, kterým se stanoví metodika účelového členění nákladů a výnosů a jejich přiřazování a určuje se struktura vykazovaných údajů. V čl. 2 odst. 1 odkazovaného opatření obecné povahy jsou definovány společné náklady, kterými se rozumí efektivně a účelně vynaložené režijní náklady, které se přiřazují na všechny poskytované služby na základě objektivně zvoleného alokačního poměru. Kvantifikace společných (režijních) nákladů z hlediska jejich skutečného vzniku je nereálná, i proto jsou režijní náklady alokovány na všechny služby stejným alokačním klíčem. Bylo zjištěno, že příliš podrobné členění je značně zkreslené a nespolehlivé. Jako příklad lze uvést snahu společnosti Telefónica v roce 2002, která chtěla v rámci tvorby nového modelu pečlivě monitorovat všechny náklady v detailu shodném se strukturou poskytovaných služeb. Při té příležitosti vyčíslila samostatně náklady na telefonní stanici (dále jen stanice) pro účastníky se slevou ze zákona, na stanici pro příjem tísňových volání a na běžnou komerční stanici. Nejvyšší náklady byly v tomto modelu alokovány na stanici se slevou, nejnižší na komerční stanici. Úřad s tímto postupem nesouhlasil, vyžádal si nový výpočet, v němž byly na všechny stanice (služby poskytované stejnou technologií) přiřazeny stejné, průměrné náklady.

Skutečnost, že i režijní náklady jsou v US přírůstkové, je možné doložit příklady zvýšení nákladů na činnosti jako je nákladové modelování, fakturace, náklady na zpracování mezd techniků zabývajících se US apod. Samo modelování takového přírůstku by si však z důvodu uvedených výše vyžádalo samostatný model pro přírůstkové náklady, obdobně jako je tomu u jiných typů služeb (náklady na propojení). Vytvoření a používání tohoto modelu by si však vyžádalo výrazné dodatečné náklady, které by následně byly přímo přiřaditelné US, ač režijní povahy, i jednoznačně přírůstkové.

Spol. T-Mobile se dále v rozkladu domnívá, přírůstek režijních nákladů byl nepatrný (nebo nulový) neboť správní orgán v odůvodnění uvedl, že objem univerzální služby byl vzhledem k celkovému objemu poskytovaných služeb zanedbatelný. K tomu Rada ČTÚ uvádí, že efektivní režijní náklady vznikají proporcionálně k objemu poskytovaných služeb.

Pokud je přírůstek objemu služeb malý až zanedbatelný a nevyžaduje zvláštní činnosti, mohou režijní náklady skutečně zůstat v nezměněné výši. Rozsah univerzální služby však není tak zanedbatelný, aby neměl vliv na rozsah činností, jejichž náklady jsou klasifikovány jako režijní, a navíc vyžaduje činnosti, které by pro komerční služby nebyly provedeny. Typickým příkladem takové činnosti je výběrové řízení na dodavatele speciálně vybavených koncových telekomunikačních zařízení. Režijní náklady jsou do čistých nákladů započítány podle výše uvedené ve výsledcích OENV a očištěné o náklady nesouvisející s US. Nejdůležitější otázkou je tak správná alokace nákladů na služby, což bylo předmětem podrobného ověřování provedeného správním orgánem I. stupně.

Skutečnost, že objem poskytovaných služeb byl velmi malý vzhledem k celkovému provozu poskytovatele US, může být důvodem nezahrnutí určitého typu nepřímé výhody do výpočtu čistých nákladů (a z těchto odstavců odůvodnění čerpá T-Mobile své příklady), nemůže však být důvodem odmítnutí určitého nákladu jako takového. V první řadě je třeba upozornit, že režijní náklady jsou náklady skutečně vynaložené a zaúčtované v přesné částce do účetní evidence. Naproti tomu u nepřímých výhod se jedná o hypotetický výpočet úspory nákladů založený na splnění určitého předpokladu. Takovým předpokladem u nepřímých výhod je např. vznik širokého povědomí o jménu poskytovatele US, případně o kvalitě či struktuře jeho služeb při poskytování US, což malý počet účastníků služeb US nemůže zajistit (příklad ze strany 34 odůvodnění uváděný společností T-Mobile), nebo vznik výhody úspory nákladů ze zvýšeného objemu provozu, což ale při velmi malém navýšení nevzniká (příklad ze strany 11 odůvodnění). Příklad ze strany 10 odůvodnění, na který odkazuje spol. T-Mobile, je v daném kontextu nesmyslný, jedná se o službu, která prakticky nebyla poskytována (1 případ v roce 2006), a proto vyúčtování čistých nákladů za službu postupného splácení ceny vůbec nebylo předloženo. Dále je třeba vzít v úvahu, že vyčíslení nákladů v rámci výpočtu čistých nákladů je přesné a vychází z účetní evidence, nejedná se zde o odborný odhad nebo predikce budoucího vývoje, u kterých lze malé položky vynechat vzhledem k nepřesnosti celého výsledku. Není zřejmé, o jaké dokumenty se spol. T-Mobile ve svých návrzích opírá, ale ani ve směrnících ani v jiných dokumentech Evropského společenství není uvedeno, že nákladové položky, které jsou malé ve srovnání s celkovými náklady podniku, není třeba do čistých nákladů (nebo jiných kalkulací) započítávat. K uvedenému se dodává, že pokud byl v rámci US poskytován malý objem služeb, byla úměrně tomu do výpočtu čistých nákladů zahrnuta i malá část režie, jak vyplývá z principů OENV.

Rada ČTÚ dále k navržené analogii s „náklady na marketing hovorových služeb u VTA“ uvádí, že takovou analogii nelze aplikovat, neboť se jedná o zcela odlišné typy nákladů a s tím související způsob přiřazování. Marketing hovorových služeb je realizován

v souvislosti s určitými změnami v poskytovaných službách, většinou s novými typy služeb nebo s nově strukturovanou nabídkou služeb, často spojenou s novou strukturou cenových balíčků. Na základě obsahu reklamy, tj. propagovaných služeb, lze u jednotlivých akcí poměrně jednoduše zjistit, kterých služeb se reklama týkala, a na tyto služby by pak měly být marketingové náklady alokovány. Správní orgán I. stupně zjistil, že žádná reklama na hovorové služby se v roce 2006 netýkala služeb US a žádná marketingová akce také nebyla zaměřena na účastníky nebo uživatele služeb US, proto nebyla prokázána oprávněnost přiřazení těchto nákladů na služby US (viz str. 246 a násl. správního spisu, tj. Zápis z ověřování výpočtu čistých nákladů -kontrola doplňujících podkladů k výpočtu – ze dne 29. 11. 2007). Rada ČTÚ argumentaci k této části uzavírá, s odkazem na podrobnosti k této rozkladové námitce uvedené výše, tak, že i tuto námitku je nutno odmítnout.

V bodu C. rozkladu spol. T-Mobile nesouhlasí s tím, že výhody spojené s umístěním loga na budkách VTA byly zohledněny jen u obcí s počtem obyvatel vyšším než 5000 a namítá rozpor s čl. 12 odst. 1 Směrnice o univerzální službě.

K tomu Rada ČTÚ konstatuje:

Nejprve k námitce, že správní orgán I. stupně se v odůvodnění s „nezahrnutím výhody propagace jména společnosti na budkách VTA u obcí s počtem obyvatel do 5000“ vypořádal „jen pouhým odkazem na vyjádření spol. Telefónica“ (text na str. 38) – zde uvedený text je shrnutím připomínek a vyjádření společnosti Telefónica.

K námitce spol. T-Mobile ad bod C. je nutno dále uvést, že postup správního orgánu I. stupně je zdůvodněn na str. 15. napadeného rozhodnutí, na který je nutno proto odkázat. Správní orgán I. stupně zde přehledným způsobem popisuje podstatu nepřímé výhody spojené s umístěním loga spol. Telefónica na budkách VTA. Dále postup výpočtu této nepřímé výhody, přičemž vedle určení ploch, které jsou do výpočtu zahrnuty, zde správní orgán I. stupně definuje rozměr plochy, na které je logo spol. Telefónica umístěno. Podrobně rovněž odůvodňuje, jak byl zjišťován průměrný počet viditelných stran předmětných budek VTA. Je nutno uvést, že v části a) druhé odrážce na str. 15 odůvodnění napadeného rozhodnutí se správní orgán I. stupně podrobně věnuje důvodům pro zahrnutí obcí s počtem obyvatel vyšším než 5000. Zde je mimo jiné uvedeno, že plochy pro vyvěšování inzerce jsou v malých obcích (tzn. v tomto případě do 5000 obyvatel) dostupné zdarma. Lze považovat za obecně známou skutečnost, že zájem o venkovní reklamu v souvislosti s nástupem internetové reklamy klesá. Tato skutečnost je zřejmá i z toho, že sám poskytovatel US nevyužil bezplatnou výhodu zveřejnění vlastní reklamy na budkách VTA ve městech s menším počtem obyvatel. Současně je třeba vycházet ze skutečnosti, že ani v předchozích letech nebyl o reklamní plochy v malých městech zájem, jak o tom svědčí malý počet

reklamních materiálů umístěných na stěnách VTA. Důkazní materiál byl převzat z podkladů poskytovatele univerzální služby. Speciální stabilní nosiče s osvětlením na budkách VTA byly instalovány výhradně do velkých měst (nejmenším městem, v němž je tento nosič umístěn, je Vsetín s 28 tis. obyvatel), ale i o reklamu realizovanou formou samolepek umístovaných přímo na stěny kabin VTA je zájem pouze ve větších městech, malá města a obce nejsou pro inzerenty podle údajů poskytovatele US zajímavá. V souladu s rozdělením VTA do jednotlivých kategorií obcí podle počtu obyvatel, uplatněným v rozhodnutí čj. 466/2006-610/II. vyř., kterým byla uložena povinnost poskytovat službu VTA, byla Úřadem stanovena hranice velikosti měst, která nejsou pro inzerenty zajímavá, na 5 tis. obyvatel. Správní orgán I. stupně správnost zařazení uvedených budek VTA do předmětného výpočtu nepřímé výhody umístění loga ověřoval mj. i porovnáním statistických údajů o počtu obyvatel v jednotlivých obcích.

V bodu D. rozkladu spol. T-Mobile nejprve namítá, že napadené rozhodnutí je v rozporu se směrnicí, když při výpočtu prokazatelné ztráty nezohledňuje tzv. veškeré nehmotné výhody, které má poskytovatel US. Spol. T-Mobile v této souvislosti opět odkazuje na své vyjádření dřívější vyjádření a na předložený znalecký posudek č. 2267/2009 „Posouzení nehmotných výhod univerzální služby“.

Rada ČTÚ k tomu uvádí, že správní orgán I. stupně se v odůvodnění napadeného rozhodnutí na stranách 27 až 36 podrobně vyjadřuje ke každé znalcem navržené výhodě. Vzhledem k tomu, že T-Mobile v tomto ohledu nenavrhuje žádné doplnění, je možno na odůvodnění napadeného rozhodnutí v plném rozsahu odkázat. V této souvislosti lze rovněž odkázat na znalecký posudek č. 2-2010 Posouzení nehmotných výhod a dalších aspektů univerzální služby, předložený společností Telefónica, který byl zpracován na základě veřejně dostupných informací o postupu evropských regulátorů při vyčíslování nehmotných (tj. nepřímých) výhod a vyjadřuje se i k posudku č. 2267/2009, předloženému společností T-Mobile.

V souvislosti s porovnáním úrovně konkurence mezi mobilními a pevnými linkami je třeba podotknout, že znalecký posudek č. 2267/2009 vycházel zejména ze stanovisek Ofcomu z let 1997 a 2001. V této době nepochybně konkurence mobilních telefonů na britském telekomunikačním trhu příliš silná nebyla (ostatně i v ČR se mobilní trh rozvíjel teprve po roce 2000). Spol. T-Mobile ovšem prostřednictvím znalce porovnává situaci konce devadesátých let, upravenou podle vývoje po čtyřech letech, se situací v ČR v roce 2006, kdy počet mobilních koncových bodů mnohonásobně převýšil počet pevných koncových bodů. Ostatně tato skutečnost vedla k neuložení povinnosti služby přístupu a připojení v ČR

a je otázkou, zda by Velká Británie tuto povinnost ukládala v roce 1996, kdyby již tehdy byla penetrace mobilní telefonie na stejné úrovni jako o deset let později.

Poznámka spol. T-Mobile, že posuzování síly značky má smysl pouze v případě, že služba nebyla dříve poskytována, není zcela srozumitelná. Rada ČTÚ chápe zvýšení síly značky poskytovatele US v povědomí široké veřejnosti, tj. pokud spol. Telefónica řadu let poskytovala US, měla by být účastníky přednostně volena, zejména u stejné služby (slevy pro zdravotně postižené). V této souvislosti lze uvést údaje za následující období – rok 2007, ve kterém tomu ale uvedeným způsobem nebylo; u slevy na mobilní služby poskytované v rámci US si nejvíce postižených a sociálně slabých vybralo spol. T-Mobile (2 375), výrazně méně byly vyhledávány služby spol. Vodafone (848) a poslední na pomyslném žebříčku poskytovatelů US v mobilní síti skončila spol. Telefónica (719). Pokud by však měl fungovat mechanismus nehmotných výhod, jak nastínila spol. T-Mobile, nepochybně by spol. Telefónica měla mít nejvíce účastníků zvláštních cen v mobilní síti. K tomu měla spol. Telefónica všechny potřebné předpoklady - byla dlouholetým poskytovatelem US a mnozí účastníci, využívající služby zvláštních cen v mobilní síti, využívali v předchozím období slevy pro postižené v pevné síti podle předchozí právní úpravy (viz závěry z kontroly vyúčtování ztráty ze zvláštních cen v roce 2007). Skutečnost však byla jiná. Přednostní volba T-Mobile jako poskytovatele mobilních telefonních služeb proto jednoznačně vyvrací působení statutu poskytovatele US v ČR jako nepřímé výhody. K poznámce spol. T-Mobile resp. jejího odkazu v rozkladu na zmínku ve výroční zprávě spol. Telefónica, která má vyvracet to, že jí v souvislosti s poskytováním US nevzniká na základě efektu zvýšení značky a všudypřítomnosti žádná nehmotná výhoda, pak Rada ČTÚ dodává, že spol. Telefónica skutečně zmínila poskytování slev postiženým občanům ve výroční zprávě. Jedná se však o poskytování všech slev zdravotně postiženým účastníkům, z nichž pouze zlomek (6 708) využíval také služby pronájmu speciálního KTZ, jako druhou službu vedle čerpání zvláštních cen. Podle výše poskytnutých slev a počtu účastníků je zřejmé, že do zmíněného údaje jsou zahrnuty jednak slevy poskytované v rámci US (zvláštní ceny) a jednak slevy, které poskytuje Telefónica nad rámec zákona o elektronických komunikacích, ani jeden typ těchto slev není předmětem tohoto správního řízení. Předmětem tohoto správního řízení jsou pouze slevy na pronájem speciálního KTZ.

Spol. **T-Mobile** dále namítá nezahrnutí výnosů z telefonních služeb jako „výnosů souvisejících“ s doplňkovými službami a odkazuje na „podmínku“, kterou Úřad stanovil při výběrovém řízení na poskytovatele dílčí služby doplňkových služeb, dle které se tohoto výběrového řízení mohl zúčastnit pouze podnikatel, který *„je oprávněn podle § 8 a 13 zákona o elektronických komunikacích, ve lhůtě nejpozději do 3 měsíců od podání přihlášky, zahájit poskytování služeb připojení v pevném místě k veřejné telefonní síti a přístupu v pevném*

místě k veřejně dostupné telefonní službě s využitím technických prostředků, popř. s využitím zpřístupnění účastnického vedení, v rozsahu území České republiky, ...“

K odkazu na předmětnou podmínku výběrového řízení, kterou spol. T-Mobile zmiňuje v rozkladu je nutno uvést, že stejná podmínka se týkala i přihlášek do výběrového řízení na poskytovatele zvláštních cen, přesto se spol. T-Mobile v době poskytování této služby nedomníval, že celkové výnosy z hovorových služeb jsou nepřímou tržní výhodou k této službě a měly by být zahrnuty do výpočtu ztráty (viz Vyhlášení výběrového řízení na poskytovatele zvláštních cen ze dne 3. července 2006).

Ke „druhému“ rozporu se Směrnicí o univerzální službě uvedeném v rozkladu, který spočívá podle názoru spol. T-Mobile v tom, že správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí neuvádí žádný důvod, na základě kterého dospěl v napadeném rozhodnutí k závěru, že čisté náklady na poskytování US za rok 2006 představují pro spol. Telefónica nepřiměřenou zátěž, pak Rada ČTÚ uvádí následující.

Předně je k této námitce nutno uvést, že správní orgán I. stupně se k otázce posouzení neúnosné zátěže, včetně kritérií jejího hodnocení v odůvodnění rozhodnutí podrobně vyjadřuje, přičemž s námitkami spol. T-Mobile vznesenými v této souvislosti se vypořádává. V části pod písm. H odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 18 – 22) správní orgán I. stupně popsal jednoznačně kriteria posouzení neúnosné zátěže, včetně konkrétního vyčíslení stanovených ukazatelů u poskytovatele US. Dále se vypořádal s vyhodnocením zjištěných kritérií, a to s odkazem na předmětnou Směrnicí o US (viz čl. 13 odst. 1), přičemž dospěl k závěru, že prostého jazykového výkladu pojmu ze zákona o elektronických komunikacích (neúnosná zátěž) nelze použít, a proto je nutno jej chápat v širším smyslu - jako „nespravedlivou zátěž“.

Správní orgán I. stupně v odůvodnění rozhodnutí rovněž správně uvádí „porovnání se zátěží, která by vznikla poskytováním US jinému operátorovi“ (str. 19) s „porovnání s administrativní zátěží“ (str. 20), a to včetně vyhodnocení těchto porovnání, podle něhož dospěl k závěru, že čisté náklady představují neúnosnou (nespravedlivou) zátěž pro poskytovatele US. Na tomto místě proto Rada odkazuje na samotné odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť by bylo nadbytečně opakovat zde popis kritérií a vyhodnocení, jenž dle názoru Rady je v odůvodnění napadeného rozhodnutí provedeno dostatečně. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je rovněž zřejmé, že se správní orgán I. stupně vypořádává i s námitkami spol. T-Mobile vznesenými v průběhu předmětného řízení, a to v souvislosti s otázkou „posouzení neúnosné zátěže“ – viz str. 44 – 46 napadeného rozhodnutí, kde správní orgán reaguje přímo na připomínky vznesené k navrženému konceptu rozhodnutí ve věci. Není zřejmé, v jakém smyslu považuje spol. T-Mobile takové

vypořádání za nedostatečné – pouhý nesouhlas ze strany spol. T-Mobile se závěry správního orgánu I. stupně v odůvodnění rozhodnutí v otázce posouzení neúnosné zátěže neznamena, že správní orgán I. stupně své závěry neodůvodnil. Naopak z odůvodnění (jak se již uvádí výše) je zřejmé, jaké úvahy vedly správní orgán I. stupně k závěrům v rozhodnutí. Rovněž doplňující srovnání „podíl na trhu“ správní orgán I. stupně i k námitce spol. T-Mobile v průběhu správního řízení zpřesnil, když na str. 21 uvedl k tomuto srovnání důvody. K tomu Rada dodává, že vymezení relevantního trhu a výpočet podílu správní orgán I. stupně použil pouze jako postup vyčíslení finančního znevýhodnění poskytovatele US. Jednalo se o jednu z úvah Úřadu v rámci stanovení čistých nákladů, proto byl postup Úřadu atypický při porovnání s dokumenty vydávanými v rámci analýz trhů. V daném případě vymezil relevantní trh přímo zákonodárce, když v § 49 zákona o elektronických komunikacích stanovil způsob financování US.

Rada ČTÚ tedy argumentaci k této části rozkladu uzavírá s tím, že správní orgán I. stupně vymezil v odůvodnění napadeného rozhodnutí dvě hranice neúnosné zátěže, T-Mobile však ani jednu neuznal. Porovnání bylo provedeno na základě údajů Úřadu známých a metodami, které korelovaly s postupem stanoveným vyhláškou č. 388/2006 Sb. Společnost T-Mobile přitom sama žádný jiný způsob vymezení hranice neúnosné zátěže nenabízí.

Ve smyslu všech důvodů výše uvedených proto Rada ČTÚ nemohla přisvědčit žádné z rozkladových námitek spol. T-Mobile.

K rozkladovým námitkám **spol. Vodafone** pak Rada ČTÚ konstatuje následující.

K námitkám uvedeným pod bodem **1. Přírůstkové náklady US** Rada ČTÚ odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde je o nákladových položkách, které spol. Vodafone zmiňuje, pojednáno v části C. na str. 7. Z výpočtu ztráty byly vyloučeny činnosti, které s poskytovanými službami nesouvisejí. Ze všech služeb byl vyloučen „Marketing“, u bezplatných služeb Příjem plateb a vymáhání pohledávek. Náklady na reklamu jsou zařazeny do položky Marketing, takže byly vyloučeny. Náklady na péči o zákazníka vylučovány nebyly, celková výše nákladů na tuto činnost byla alokována stejným alokačním klíčem jako na ostatní hlasové služby.

Jak je již výše uvedeno, skutečnost, že i režijní náklady jsou v US přírůstkové, je možné doložit příklady zvýšení nákladů na činnosti jako je nákladové modelování, fakturace, náklady na zpracování mezd techniků zabývajících se US apod. Samo modelování takového přírůstku by si však vyžádalo samostatný model pro přírůstkové náklady, obdobně jako je tomu u jiných typů služeb (náklady na propojení). Vytvoření a používání tohoto modelu by si

však vyžádalo výrazné dodatečné náklady, které by následně byly přímo přiřaditelné US a, ač režijní povahy, i jednoznačně přírůstkové.

Dále Rada ČTÚ poukazuje na skutečnost, že žádná ze služeb US by nebyla poskytována za naprosto stejných podmínek bez uložení povinnosti, do ztrátových služeb byly zařazeny pouze služby poskytované bezplatně nebo za cenu, která nekryje náklady. Pokud by nebyla US uložena, Telefónica by nabídla účastníkům US poskytování stejných nebo obdobných služeb za komerční cenu, nebo by US neposkytovala v takovém rozsahu a struktuře (VTA). Doplňkové služby by byly poskytovány stejně, jako u ostatních podnikatelských subjektů, tj. za úhradu nebo v předem definovaných případech bezplatně (např. jako výhoda pro obzvláště bonitní zákazníky).

Pokud se týká příkladu zachování VTA ve Velké Británii, Rada ČTÚ uvádí dále několik skutečností, které relevanci převzetí postupu britského regulátora v české praxi zpochybňují:

- i. Je třeba vzít na zřetel rozdílný způsob uložení povinnosti poskytování VTA. Ve Velké Británii je uložena dostupnost VTA na celém území státu, včetně velkých měst, v ČR se povinnost týká pouze měst a obcí, u nichž počet obyvatel nedosahoval 50 tis. Ve Velké Británii by bezesporu byly zachovány VTA umístěné ve velkých městech, nikoliv VTA ve venkovských oblastech.
- ii. Ve znaleckém posudku č. 2267/2009, který předložil T-Mobile, uvádí znalec na str. 79 výhodu z titulu provozování nerentabilních VTA. V prvním odstavci uvádí: „Ofcom se domnívá, že u nerentabilních VTA nainstalovaných v nedávné minulosti je větší pravděpodobnost, že se stanou rentabilními, než u VTA stojících na místě již několik let. Ovšem s ohledem na jejich malý počet se předpokládá, že tento zdroj výhod bude pravděpodobně velmi malý.“ Stejná situace je v ČR, počet nově nainstalovaných VTA je minimální.
- iii. Úřad zjišťoval u poskytovatele US, které VTA by zůstaly zachovány bez povinnosti poskytovat US. Dle sdělení společnosti Telefónica se jedná o VTA, které jsou ziskové nebo výnosy alespoň přibližně kryjí náklady, ostatní VTA by byly postupně zrušeny. Pokud by tedy byly z výpočtu čistých nákladů vyloučeny ziskové VTA, čisté náklady by se naopak zvýšily.

Co se týká námitek společnosti Vodafone pod bodem **2. Posouzení neúnosné zátěže**, Rada ČTÚ názor, že neexistuje souvislost mezi zvláštními cenami a neúnosnou zátěží, považuje za mylný. Jak je již výše uvedeno, ztráta z poskytování zvláštních cen, tak čisté náklady z poskytování US mají stejný rámeček (US), stejný způsob uložení povinnosti

a vztahuje se na ně stejný postup pro vyúčtování a stanovení ztráty (§ 48 a 49 zákona o elektronických komunikacích a vyhláška č. 388/2006 Sb.), pouze mechanismus úhrady se liší. V zákoně o elektronických komunikacích je tato skutečnost výslovně uvedena v § 38 odst. 6: „*Poskytovatelem univerzální služby se rozumí osoba, které byla uložena povinnost poskytovat jednu nebo více dílčích služeb uvedených v odstavci 2 nebo poskytovat zvláštní ceny podle odstavce 3*“. Správní orgán tedy nemá žádný důvod pro to, aby na poskytování zvláštních cen pohlížel jako na službu „sociálních dávek“, která nemá nic společného s US. Např. čisté náklady byly v roce 2006 vyčísleny i ze služby pronájmu speciálně vybaveného koncového telekomunikačního zařízení, na jejíž poskytování mají zákonný nárok stejné osoby jako na poskytování zvláštních cen, a zdravotně postižené osoby pochopitelně využívají současně obě tyto služby. Je tedy zcela na místě porovnat zátěž vzniklou zvláštními cenami a zátěž vzniklou poskytováním jiných služeb US, zejména při zohlednění aspektu spravedlnosti ve smyslu „nespravedlivá zátěž (unfair burden)“.

Z výše uvedených důvodů Rada ČTÚ odmítla i námitky uvedené v rozkladu spol. Vodafone.

S odkazem na výše uvedené a po posouzení daného případu Rada ČTÚ na základě svého oprávnění podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1 zákona o elektronických komunikacích rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti rozhodnutí Rady ČTÚ není opravný prostředek přípustný.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

Seznam účastníků řízení čj. 117 966/2010-603

pořadí	název společnosti	IČ:
1	AmiCom, s.r.o.	613 25 546
2	Aston com s.r.o.	269 15 588
3	AT & T Global Network Services Czech Republic s.r.o.	257 85 435
4	AVONET, s.r.o.	253 22 478
5	BOHEMIA TELEKOM s.r.o.	257 32 048
6	BT Global Česká republika s.r.o.	262 09 101
7	BT Limited, organizační složka	708 02 025
8	CASABLANCA INT s.r.o.	250 79 832
9	ČD - Telematika a.s.	614 59 445
10	Česká síť s.r.o.	260 88 983
11	České Radiokomunikace a.s.	274 44 902
12	Český bezdrát s.r.o.	259 02 415
13	ČEZ ICT Services, a.s. ¹⁾	264 70 411
14	Dat, s.r.o.	255 21 233
15	Dial Telecom, a.s. ²⁾	281 75 492
16	EMEA s.r.o. ³⁾	268 98 101
17	eNET, s.r.o.	264 58 837
18	ERIKA, a.s.	250 98 900
19	ETT ENERGETIKA, a.s.	264 63 806
20	Faster CZ spol. s r.o.	607 22 266
21	FORTECH, spol. s r.o.	481 55 811
22	GiTy, a.s.	253 02 400
23	GTS Czech s.r.o. ⁴⁾	284 92 170
24	ha-vel internet s r.o.	253 54 973
25	Infos Art, s.r.o.	258 49 638
26	INTERNEXT 2000, s.r.o.	253 52 288
27	IPEX a.s.	450 21 295
28	Kabelová televize Kadaň, a.s.	467 09 584
29	Kabelová televize Přerov, a.s.	476 72 099
30	Nej TV Broadcasting s.r.o. ⁵⁾	483 94 980
31	LICA s.r.o.	475 42 756
32	MIRAMO spol. s r.o.	439 60 987
33	M-SOFT, spol. s r.o.	494 34 853
34	OVANET a.s.	258 57 568
35	POHODA - SERVIS spol. s r.o.	624 97 901
36	Ranger Czech Republic a.s.	264 19 203
37	RIO Media a.s. ⁶⁾	282 16 733
38	SATT a.s.	607 49 105
39	SELECT SYSTEM, s.r.o.	253 82 292
40	SELF servis, spol. s r.o.	188 26 016
41	Sloane Park Property Trust, a.s. ⁷⁾	250 36 459

pořadí	název společnosti	IČ:
42	SkyNet, a.s.	253 46 687
43	SMART Comp. a.s.	255 17 767
44	STAR 21 Networks, a.s.	262 23 325
45	TELE2 s.r.o., v likvidaci	256 50 009
46	Telefónica O2 Czech Republic, a.s.	601 93 336
47	TELEST, spol. s r.o.	479 07 665
48	TERMS a.s.	144 99 037
49	T-Mobile Czech Republic a.s.	649 49 681
50	T-Systems Czech Republic a.s. ⁸⁾	610 59 382
51	UPC Česká republika, a.s. ⁹⁾	005 62 262
52	Vodafone Czech Republic a.s. ⁹⁰⁾	257 88 001
53	VOLNÝ, a.s. ¹¹⁾	630 80 150

Vysvětlivky k tabulce Seznam účastníků řízení:

- 1) Společnost ČEZnet, a.s. změnila název společnosti na ČEZ ICT Services, a.s.
- 2) Ve společnosti Dial Telecom, a.s. (IČ: 281 75 492) jsou zahrnuty podíly za společnosti Dial Telecom (IČ: 251 35 198) a net4net, a.s. (IČ: 261 52 436)
- 3) Společnost EMEA Telecom s.r.o. změnila název společnosti na EMEA s.r.o.
- 4) Ve společnosti GTS NOVERA s.r.o. (IČ: 284 92 170) je zahrnut podíl společnosti GTS NOVERA a.s. (IČ: 610 58 904). Ke sloučení fúzí společnosti GTS NOVERA a.s. (IČ: 610 58 904) se společností GTS NOVERA s.r.o. (IČ: 284 92 170) došlo k 1. 7. 2009. Dne 1. 10. 2010 byl název společnosti změněn na GTS Czech s.r.o.
- 5) Společnost Kabelová televize Třinec, spol. s r.o., změnila název na Nej TV Broadcasting s.r.o.
- 6) Ve společnosti RIO Media a.s. jsou zahrnuty podíly společnosti CL - NET s.r.o.; F.C.A a.s., MATTES AD, spol. s r.o. Tyto společnosti byly sloučeny fúzí se společností RIO Media a.s. od 1. 11. 2009.
- 7) Ve společnosti Sloane Park Property Trust, a.s. je zahrnut podíl společnosti jak Sloane Park Property Trust, a.s., tak i podíl společnosti TISCALI Telekomunikace Česká Republika s.r.o., kterou převzala pod jménem TS-Telekomunikace, s.r.o., IČ 647 88 610).
- 8) Společnost T-Systems PragoNet, a.s. změnila název na T-Systems Czech Republic a.s.
- 9) Ve společnosti UPC Česká republika, a.s. jsou zahrnuty podíly jak za společnost UPC Česká republika, a.s., tak i za společnost Karneval Media s.r.o., která se sloučila se společností UPC Česká republika, a.s., ke dni 1. 9. 2007 a za společnost Kabelová televize Karviná, a.s., která se sloučila společností UPC Česká republika, a.s. ke dni 1. 6. 2009.
- 10) Ve společnosti Vodafone Czech Republic a.s. je zahrnut podíl jak za společnost Vodafone Czech Republic a.s., tak i podíl za společnost Broadnet Czech Republic, a.s., která byla sloučena se společností Vodafone Czech Republic, a.s. ke dni 1. 9. 2009.
- 11) Ve společnosti VOLNÝ, a.s. jsou zahrnuty podíly za společnosti ETEL, s.r.o., Czech On Line, a.s. Tyto společnosti byly v důsledku fúze sloučeny ke dni 27. 9. 2007 do společnosti Telekom Austria Czech Republic, a.s. A od 21.1.2009 došlo ke změně názvu obchodní firmy na VOLNÝ, a.s.